

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/47/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113215020
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8113215020.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Romana Tótha, v sporovej veci žalobkyne: K. A., I. Ž. XX/XX, L., zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36234176, o zaplatenie nemajetkovej ujmy 946,- eur a určenie neprijateľných zmluvných podmienok v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, na odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 17C/131/2013-29 zo dňa 9.10.2013, proti dopĺňaciemu rozsudku toho istého súdu č.k. 17C/131/2013-75 zo dňa 30.10.2015 v spojení s opravným uznesením toho istého súdu č.k. 17C/131/2013-77 zo dňa 30.10.2015, takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom a opravným uznesením ohľadom určenia neprijateľných zmluvných podmienok za neplatné.

Ruší rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom ohľadom priznania žalobkyni finančného zadosťučinenia vo výške 426 eur a vo výroku o trovách konania, a v rozsahu tohto zrušenia mu vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) vyššie označeným rozsudkom určil neprijateľné zmluvné podmienky v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.1.2007, platnosť tlače od 1.8.2006 v znení, ako je to presne uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, za neprijateľné a zo zákona za neplatné. Zároveň rozhodol, že žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni finančné zadosťučinenie vo výške 426,- eur a tieto uhradiť do 3 dní od právoplatnosti jeho rozsudku. Posledným výrokom rozsudku rozhodol, že žalovaná strana je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania spočívajúce v náhrade trov právneho zastúpenia vo výške 1.385,26 eur a nahradiť ich do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet JUDr. Igora Šafranka.

2. Prvoinštančný súd v dôvodoch rozhodnutie uviedol, že v predmetnom konaní pôvodne žalovaný vystupoval ako žalobca a uplatnil si právo na zaplatenie dlžných splátok z úverovej zmluvy zo dňa 4.1.2007 č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.658,07 eur. Rozsudkom zo dňa 17.4.2013 č.k. 17C/37/2012-161 súd vyhovel žalobe len z čiastočne vo výške 426,07 eur a v prevyšujúcej časti po sumu 1.658,07 eur žalobu zamietol z dôvodu, že zmluva neobsahovala niektoré náležitosti vyžadované zákonom okrem iného úroky, za ktoré bol úver poskytnutý. Preto súd žalobu o úroky zamietol. Počas konania bol podaný protinávrh na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Vyššie uvedeným rozsudkom súd protinávrh vylúčil na samostatné konanie. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že žalovaná spoločnosť poskytuje úvery vrátane úverov pre spotrebiteľov. Žalovaná poskytla žalobkyni viac úverov, vrátane úveru posudzovaného v predmetnom konaní. Zmluva obsahuje pomerne rozsiahle zmluvné podmienky vrátane zmluvných podmienok

uvedených vo výroku rozsudku. Žalobkyňa sa domáha neprijateľnosti predmetných zmluvných podmienok a naliehavý právny záujem odôvodňuje uplatnením primeraného finančného zadosťučinenia v súvislosti s ich použitím zo strany žalovaného ako dodávateľa úverovej zmluvy. Súd vykonal súdnu kontrolu zmluvných podmienok, ktoré explicitne vymedzila žalobkyňa, prihliadol na ostatné zmluvné podmienky a okolnosti uzavretia zmluvy v zmysle čl. 3, 4 Smernice Rady 93/13 EHS a dospel k záveru, že predmetné zmluvné podmienky sú prehnaté a objektívne vyvolávajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobkyne. Predovšetkým poznamenal, že zmyslom súdnej kontroly je vo svetle Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vyhodnotenie zmluvných podmienok a vyvodenie adekvátnych konzekvencií, medzi ktoré zákonodarca zaradil aj relatívnu satisfakciu pre spotrebiteľa, ktorý bol adresátom takýchto zmluvných podmienok, v danom prípade žalobkyňa. Neprijateľné zmluvné podmienky sú neakceptovateľné od ich momentu zapracovania v zmluve a pre záver o porušení práva spotrebiteľov nerozhoduje štádium existencie zmluvy. Pre záver o neprijateľnosti zmluvnej podmienky je rozhodujúci objektívny stav, bez ohľadu na záujmy účastníkov zmluvy. Argument, že zmluvné podmienky sa v skutočnosti nemali použiť, neobstoí, pretože použité sú už ich zapracovaním v zmluve danej na finančný trh. Navyiac viaceré zmluvné podmienky majú dopad na žalobkyňu bez ohľadu na existenciu zmluvy. Žalovaná strana predložila žalobkyňi zmluvu s viacerými zmluvnými podmienkami, ktoré individuálne a v spojení s ostatnými zmluvnými podmienkami vyvolávajú hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Súd prvej inštancie mal za to, že uvedené zmluvné podmienky sú neprijateľné podľa generálnej klauzuly v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu vzniku zmluvy. Právo na primerané finančné zadosťučinenie je právom, ktoré je súčasťou mechanizmu stanoveného zákonodarcom na ochranu práv spotrebiteľov. V úverovej zmluve uvedené zmluvné podmienky, najmä ich počet, sú zarážajúce. Uvedené zmluvné podmienky, ktoré boli označené súdom ako neprijateľné, môžu ohroziť žalobkyňu a žiadané finančné zadosťučinenie je pri zohľadnení vysokého počtu neprijateľných zmluvných podmienok celkom primerané. Prvoinštančný súd konštatoval, že určil zmluvné podmienky, uvedené vo výroku ako neprijateľné, ktoré v demokratickej spoločnosti zásadne nemôžu mať miesto a ktoré devalvujú občianskoprávne vzťahy a znižujú kvalitu života bežných ľudí. Relatívna satisfakcia podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa je spravodlivým zadosťučinením za hrozbu použitia týchto zmluvných podmienok napriek ich hrubej nerovnováhe.

3. O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa zásady úspechu tak, že priznal žalobkyňi náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. celkom vo výške 1.385,36 eur.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, podal v zákonnej lehote žalovaný odvolanie, ktorým navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a konanie zastavil. Odvolateľ nesúhlasí s rozhodnutím prvoinštančného súdu, pretože má za to, že tento vôbec nevzal do úvahy argumenty a právne relevantné fakty, ktoré žalovaný predložil k doručenej protižalobe, resp. žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo nehodnotil žalovaným predložené dôkazy podstatné pre merito prejednávanej veci, resp. tieto dôkazy nevzal na zreteľ. Zdôraznil, že v tomto konaní neboli predmetom dokazovania (skúmania) žalobkyňou namietané neprijateľné podmienky. Preto mu nie je zrejmé, konštatovanie súdu, že predmetná úverová zmluva obsahovala presne uvedený počet ustanovení, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto súd určil, že sú neplatné z dôvodu neprijateľnosti a tieto výslovne uviedol vo výroku napadnutého rozhodnutia. Takýto záver nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a rovnako ani v odôvodnení rozhodnutia. Ďalej poukázal na to, že neopodstatnenosť podaného vzájomného návrhu resp. neexistenciu naliehavého právneho záujmu konajúci súd v odôvodnení svojho rozhodnutia žiadnym relevantným spôsobom nepotvrdil ani nezamietol, pretože sa týmto vôbec nezaoberal. Žalovaný má za to, že vzhľadom na skutočnosť, že o pohľadávke, ktorú si voči žalobkyňi z napadnutej úverovej zmluvy uplatňoval, už bolo právoplatne rozhodnuté, určenie neprijateľných zmluvných podmienok je neopodstatnené. Pokiaľ ide o finančné zadosťučinenie, žalovaný je presvedčený, že žalobkyňa nebola tou, ktorá si úspešne uplatnila porušenie práva, pretože žalovanému musí zaplatiť len istinu s úrokom z omeškania. Takáto právna situácia vznikla nie v dôsledku úspešného uplatnenia porušenia práva, ale v dôsledku pochybenia žalovaného sankcionovaného bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Žalovaný jej teda žiadnu ujmu nespôsobil a ani spôsobiť nemohol.

5. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadřila.

6. V dôsledku podania odvolania bola vec predložená Krajskému súdu v Prešove ako súdu odvolaciemu na rozhodnutie o odvolaní žalovaného. Odvolací súd uznesením č.k. 13Co/22/2014-72 zo dňa 12.2.2015 vrátil vec súdu prvej inštancie na rozhodnutie o celom predmete konania.

7. Prvoinštančný súd doplniacim rozsudkom č.k. 17C/131/2013-75 zo dňa 30.10.2015 v bode I. doplnil výrok rozsudku sp. zn. 17C/131/2013-29 zo dňa 9.10.2013 tak, ako je to presne uvedené v bode I. doplniaceho rozsudku, v bode II. vyslovil, že návrh v časti nad priznané finančné zadosťučinenie žalobkyne vo výške 426,- eur zamietal a v bode III. rozhodol, že vo zvyšku návrh na určenie neprijateľných zmluvných podmienok zamietol. Opravným uznesením č.k. 17C/131/2013-77 zo dňa 30.10.2015 opravil zrejme nesprávnosti pri písaní, ktoré sa vyskytli vo výroku a odôvodnení rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 17C/131/2013-29 zo dňa 9.10.2013.

8. Proti doplniacemu rozsudku podal žalovaný odvolanie, ktoré je obsahovo totožné s odvolaním podaným proti rozsudku č.k. 17C/131/2013-29 zo dňa 9.10.2013 a ktoré je rozpísané vo vyššie uvedenom texte.

9. Dňa 13.3.2016 bol spis predložený Krajskému súdu v Prešove na rozhodnutie o oboch podaných odvolaniach žalovaného.

10. Odvolací súd listom zo dňa 13.10.2017 vyzval žalovaného, aby vzhľadom na doterajšiu zaužívanú judikatúru oznámil odvolaciemu súdu v lehote 10 dní odo dňa doručenia tejto výzvy, či trvá na podaných odvolaniach zo dňa 8.1.2013 a 2.2.2016.

11. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 27.10.2017 uviedol, že naďalej trvá na podaných odvolaniach a jednotlivých vyjadreniach v nich uvedených. Konštatoval, že stále zastáva názor, že ním podané odvolania sú odôvodnené. Žalobkyňa dosiaľ nepreukázala, v čom spočíva jej naliehavý právny záujem ohľadne určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. Pre danosť existencie naliehavého právneho záujmu je preto nevyhnutné, aby výrok súdneho rozhodnutia o tom, či tuje právny vzťah alebo právo, bol spôsobilý ovplyvniť právne postavenie žalobcu, a teda mal za následok zmenu jeho práva a povinností alebo postavenia v hmotnoprávných vzťahoch, a to za stavu, že v danom čase nemôže uplatňovať svoje práva žalobou na plnenie. Pokiaľ súdne rozhodnutie žiadnym spôsobom neovplyvní právne postavenie žalobcu, nemožno konštatovať danosť naliehavého právneho záujmu. Postavenie žalobkyne sa žiadnym spôsobom nezmení, nakoľko v konaní vedenom pod sp. zn. 17C37/2012, v ktorom bol žalovaný v postavení žalobcu a požadoval od žalobkyne zaplatenie sumy 1.658,07 eur s prísl. z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, bol poskytnutý úver vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov.

12. Odvolací súd aplikujúc ustanovenie § 470 ods. 2 CSP prejednal podané odvolania žalobcu podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Podľa tohto ustanovenia totiž právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Civilný sporový poriadok nadobudol účinnosť 1.7.2016 a odvolania žalobcu boli podané pred týmto dátumom. Preto odvolací súd má za to, že ide o právo, ktoré vzniklo podľa doterajších právnych predpisov, a preto niet žiadnej zákonnej opory pre dokončenie tohto konania podľa novej právnej úpravy. V súlade s princípom legitímneho očakávania a právnej istoty preto odvolací súd posúdil tieto odvolania v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

13. Odvolací súd tak prejednal odvolanie žalobcu podľa zásad uvedených v § 212 ods. 1, 2, 3 O.s.p. v medziach, v ktorých sa domáhal jeho preskúmania, a dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie určil zmluvné podmienky v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.1.2007, platnosť tlače od 1.8.2006, za neprijateľné a zo zákona za neplatné, v tejto súvislosti správne zistil skutkový stav a správne ho aj právne posúdil. Preto v tejto časti odvolací súd plne odkazuje na zdôvodnenie rozsudku okresným súdom (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Pokiaľ ide o rozhodnutie, ktorým prvoinštančný súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobkyňu finančné zadosťučinenie vo výške 426,- eur, dospel odvolací súd k záveru, že v tejto časti je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť ako nepreskúmateľný.

14. Pokiaľ ide o napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým určil zmluvné podmienky v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.1.2007, za neprijateľné a zo zákona za neplatné, toto rozhodnutie je vecne správne. Prvoinštančný súd v tejto časti vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho

konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza.

15. V zhode so súdom prvej inštancie ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že právny vzťah medzi účastníkmi založený úverovou zmluvou zo dňa 4.1.2007 je vzťahom spotrebiteľským. Podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v uvedenej spotrebiteľskej zmluve, pričom naliehavý právny záujem odôvodnila uplatnením primeraného finančného zadosťučinenia v súvislosti s ich použitím zo strany žalovaného ako dodávateľa úverovej služby a taktiež sa domáhala priznania finančného zadosťučinenia vo výške 946,- eur.

16. Nie je dôvodná odvolacia námietka žalovaného, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým určil neprijateľnosť zmluvných podmienok, je nesprávne, z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala, v čom spočíva jej naliehavý právny záujem ohľadne určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok.

17. Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. (účinného do 30.6.2016), súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti. Podľa ods. 3, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná. Podľa ods. 4, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

18. Možnosť súdu, a to aj bez návrhu, výslovne uviesť neprijateľnú zmluvnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy vo výroku rozhodnutia bola do Občianskeho súdneho poriadku zavedená zákonom č. 384/2008 Z.z. a to doplnením odseku 3 do ustanovenia § 153 a následne doplnená o nový odsek 4 a to zákonom č. 575/2009 Z.z., ktorý mal za cieľ dosiahnuť účinné prostriedky na eliminovanie používania neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, doplniť neúplnú transpozíciu Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku a zvýšiť kompetencie Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Vo vzťahu k novému ustanoveniu § 153 ods. 4 O.s.p. zavedenému do Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 575/2009 Z.z. Dôvodová správa výslovne uvádza, že navrhovaná právna úprava súvisí so záväznosťou výroku rozsudku, pričom naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve vyplýva priamo zo zákona (§ 80 písm. c/ O.s.p.) (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2016, sp. zn. 4 Cdo 337/2015).

19. Vzhľadom na uvedené odvolací súd považoval za nedôvodné odvolanie žalovaného proti výroku, ktorým prvoinštančný súd určil neprijateľné zmluvné podmienky v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.1.2007, v znení, ako je to presne uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, za neprijateľné a zo zákona za neplatné. Preto odvolací súd v tejto časti potvrdzuje napadnutý rozsudok ako vecne správny.

20. Vo vzťahu k ďalšiemu výroku rozsudku, ktorým prvoinštančný súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobkyni finančné zadosťučinenie vo výške 426,- eur, je potrebné súhlasiť s odvolacou námietkou žalobcu, že v tejto časti je rozsudok súdu prvej inštancie, pre nedostatok dôvodov, nepreskúmateľný. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p. vedie v konečnom dôsledku k tomu, že rozhodnutie sa stáva nepreskúmateľným.

21. V predmetnej veci súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni finančné zadosťučinenie vo výške 426,- eur a žalobu žalobkyne v časti nad priznané finančné zadosťučinenie vo výške 426,- eur zamietol. Z odôvodnení napadnutých rozsudkov však nie je zrejmé, na základe akých úvah dospel prvoinštančný súd k záveru, že žalovanej patrí finančné zadosťučinenie vo výške 426,- eur, preto je v tejto časti jeho rozsudok nepreskúmateľný.

22. Tento nedostatok odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu má za následok, že v tejto časti odvolaním napadnutý rozsudok nespĺňa požiadavky stanovené v ustanovení § 157 ods. 2 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. na riadne odôvodnenie rozsudku. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa sporovej strane odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo k nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

23. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v časti, v ktorej jej bolo priznané finančné zadostučinenie vo výške 426,- eur a vo výroku o trovách konania a v rozsahu tohto zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

24. Uvedené rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).